

Jeg skal pege på tre vigtige klumper, emnegrupper eller sagsområder, som givetvis vil komme til at præge de kommende ugers forhandlinger og politiske debat, og som – når det kommer til stykket – vil være ganske afgørende for udfaldet af dette års finanslovbehandling.

Den ene er det, vi kalder aktiveringspakken, hvor tre ministre i fin samklang har fremsat forslag om, hvordan vi kan få mere gang i den del af den danske befolkning, som trues af eller er ramt af ledighed, arbejdsløshed og manglende uddannelse. Og det er inden for tre områder: Uddannelsesområdet, arbejdsmarkedet og det socialpolitiske område, hvor den røde tråd i det hele altså er en øget aktivering.

Baggrunden for dette er dystert og kendt af mange: 1/3 af hver ungdomsårgang kommer ud uden anden baggrund end folkeskolen og altså uden en egentlig kompetencegivende uddannelse, og så kan det være svært at klare sig. Det kan være én af forklaringerne på, at vi har en stigende opdeling i det danske samfund, hvor vi ikke bare har en A- og en B-gruppe, men også en C-gruppe.

A-gruppen er dem, der er i gang og klarer sig fint. B-gruppen er dem, der gerne vil, men ikke rigtig kan komme til det af forskellige ydre og indre årsager. Og så er der C-gruppen: Det er dem, der hverken kan eller vil. De er faktisk helt skivet af, og den situation skal vi selvfølgelig have rettet op på.

Vi skal gøre os klart, at vi ikke har ret mange råvarer i Danmark. Vi har primærlandbrugets produktion af kød, æg, kyllinger, korn, og hvad det altså kan være. Men den vigtigste ressource, vi har, er vores arbejdskraft – det er mennesket – og her taler vi både om muligheden for at klare sig økonomisk og om spørgsmålet om at få en så høj livskvalitet, at vi alle sammen kan stå ved det.

Hvis jeg skal svinge mig en anelse op og ud over det, jeg allerede har sagt, så vil jeg sige, at det her faktisk drejer sig om at videreudvikle beskyttelsen af de økonomiske og sociale rettigheder i Danmark.

Vi taler ofte om førstegenerationsrettighederne; det er det, vi kan kalde frihedsrettighederne, dvs. ytrings- og foreningsfriheden, trosfriheden osv., osv.

Den anden generation af rettigheder er meget vigtig; det er dem, der har med den økonomiske velfærd at gøre og egentlig også den del af livskvaliteten, der slår ud derfra, nemlig retten til uddannelse, retten til arbejde og retten til vel-

færd. Det er dette, som vi med dette oplæg fra regeringspartierne side vil gøre tydeligere for samfundet, for det offentlige. Og det er en pligt, som vi politikere har til at gå ud og styrke. Og så bliver det en rettighed uden ansvar.

Vi ved allesammen, at man ikke bare kan oppebære rettigheder, men at det også er op til den enkelte at leve op til ansvaret, og det er den afvejning, vi skal finde ud fra de forslag, der er kommet fra regeringen, hvor vi mener, at balancen er rigtig. Men vi er parat til at forhandle, og vi er parat til at forhandle bredt i Folketinget derom.

I de forhandlinger vil der også indgå et par andre hovedområder, hvor jeg kort skal nævne forsvaret. Jeg skal ikke fortsætte debatten fra i formiddag, for så risikerer jeg jo igen at få at vide, at jeg fører mig frem som den store forsvarende. Jeg tror dog, at den risiko eller den mulighed er forsvindende lille for en radikal ordfører. Vi har desuden ingen ambitioner i den retning, så jeg vil ikke gøre mere ud af det punkt. Jeg mener, at vores synspunkter er klart fremstillet. Er der nogle, der beder om yderligere uddybning, er vi naturligvis parat til det.

Noget af samme skuffe er området for politi og retsvæsen, og her har vi for nylig fået en turnusundersøgelse fra Finansministeriet, der er udarbejdet af et konsulentfirma, PA Consulting Group, og denne turnusundersøgelse mener vi i Det Radikale Venstre skal behandles som enhver anden turnusundersøgelse. Vi får jo med jævne mellemrum sådanne undersøgelser fra Finansministeriet, og det er en udmærket ordning, at man med jævne mellemrum tager fat i etater og administrationer. Og nu var det altså blevet politietatsens tur.

Denne turnusrapport har fået nogle ordentlige nogle på frakken – hvis ellers man må sige dét fra Folketingets talerstol – og der er nogle af de kredse i befolkningen, som lægger meget stor vægt på den slags uvildige managementfirmers vurdering af statsadministrationen, som har ment, at den her i hvert fald var forkert; den ramte helt ved siden af.

Jeg læste forleden dag en leder i Berlingske Tidende. Der stod, om det mon ikke var klogt at lade McKinsey – som jo er et veletableret firma på dette område – undersøge undersøgelsen for nu at se, om den ikke skød ved siden af. Det føler vi fra Det Radikale Venstre ikke at der er behov for.

Vi vil lægge op til og håbe, at rigtig mange i Folketinget vil være med til, at vi nu tager fat på